

عنوان مقاله:

قلمرو قاعده لاضرر و لاضرار در قانون مدنی ایران

محل انتشار:

کنگره بین المللی حقوق شهروندی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدمرتضی طباطبایی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه شاهد

محمدرضا فلاح - عضو هیئت علمی دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهم قواعد فقهی، کاربرد آن ها در حقوق موضوعه است، زیرا این قواعد در حقوق موضوعه ی همه ی کشور های اسلامی به نوعی به کار رفته اند و مبنای تصمیم قانونگذاران در تصویب قوانین بوده اند. یکی از مشهورترین و معتبرترین قواعد فقهی که در بیشتر ابواب فقه از جمله عبادات و معاملات به آن استناد شده است قاعده ی لاضرر و لاضرار است که مستند بسیاری از مسایل فقهی و حقوقی می باشد. قاعده ی مذکور آن قدر دارای اهمیت است که اکثر فقهای شیعه، در تالیفات و تقریرات خود، رساله ی مستقلی را به آن اختصاص داده اند. به دلیل همین اهمیت است که این قاعده در متون قانونی و حقوق موضوعه ی بسیاری از کشورهای اسلامی از جمله ایران به کار رفته است و قانون گذاران این کشورها در قوانین مختلف خود به ویژه در قوانین مدنی از قاعده ی لاضرر استفاده کرده اند و نگارنده در این مقاله قصد دارد قلمروی اجرای این قاعده را در قانون مدنی ایران تحلیل و تبیین کرده و به طور دقیق مشخص کند که قاعده ی مذکور در کدام یک از مواد قانون مدنی ایران به کار رفته است و نشان دهد که این قاعده در مقام تعارض با سایر حقوق، بر آن ها مقدم است و حکومت دارد.

کلمات کلیدی:

کاربرد، حقوق، قانون مدنی، قواعد فقهی، قاعده لاضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/806869>

